

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק כ', וירא ב' – ויאמר אדנ"י אם נא וגו'

– לזכות יוסף שלמה בן רישה לרפ"ו ש וקרובה –

	הקושיות	הביאור ברש"י
1	מה קשה לרש"י?	המשך הכתובים "יוקח נא מעט מים וגו'" – שכ' בלי עוד "ויאמר" – מכריח שהכל באמירה א', וכמו ש"יוקח נא" בפשטות הוא להג' אנשים מובן גם לבן חמש שהפסוק שלנו גם מדבר להג' אנשים. לפי"ז קשה למה מדבר בכ' בל' יחיד (בעיניך, תעבור, עבדך)?
2	לגדול שבהם אמר	ע"ז אומר רש"י שמדבר לגדול שבהם, ולכן זה בל' יחיד.
3	וקראם פלם אדונים	אבל קשה שהרי אין זה מן הנימוס שיפנה (ווענדן זיך) רק לא' מהם? לכן מוסיף רש"י שלפנ"ז קראם כולם אדונים (ולא התעלם מהם), ורק האמירה הי' לא' מהם.
4	ולגדול אמר אל נא תעבר, וכיון שלא יעבר הוא, יעמדו חבריו עמו,	עדיין אינו מובן, למה לא דיבר לכולם, הרי רצה שכולם ישארו אצלו? לכן ממשיך רש"י שע"י הדיבור לגדול הי' בטוח שגם האחרים ישארו.
5	ובלשון זה הוא חול.	מפשטות הכתובים כבר מוכח שזה ל' חול (כנ"ל 1), והחידוש דפי' זה הוא שדיבר להגדול, לכן מתחיל עם החידוש, ורק גומר שאף שאין זה דבר רגיל להשתמש בתיבת אדנ"י על בנ"א, פה הוא יוצא מן הכלל. משא"כ בפי' השני, החידוש הוא שזה ל' קודש וע"ז מיוסד כל הפירוש, לכן מתחיל עם זה.
6	דבר אחר	על פי' הא' קשה, למה דיבר רק לגדול, ולא דיבר לכולם ישירות שלא יעבור, לכן מביא רש"י פי' שני שהל' יחיד הוא שדיבר לה' (כדלקמן).
7	קדש הוא, והיה אמר להקב"ה להמתין לו עד שירוצו ויכניס את האורחים...	פי' זה יש רחוק יותר מפשש"מ: (1) מזה שיש רק פעם א' "ויאמר" משמע שדיבר להג' אנשים (כנ"ל. 2) לא מסתבר (בפשש"מ) שאברהם ירוץ לאורחים ויגיד לה' להמתין לו. (3) א' מהאנשים-מלאכים בא לרפאות את אברהם, שבפשטות הי' זה מיד, ואם אינו חולה שוב אין סיבה שה' ישאר אצלו.
8	למה מוכרח להביא המקור? ולמה בסוף הרש"י ולא (ע"ד הרגיל) בתחילת פירושו.	לאחרי שמביא ב' הפירושים רואים שהם רחוקים מפשט "טהור", לכן מביא רש"י שאכן זה מדרש – "אגדה המיישבת דברי המקרא".
9	ושתי הלשונות בבראשית רבה:	ולכן מציין למדרש, להדגיש שזה אגדה, ולא לגמ' ששם יש הרבה ענינים ע"ד הפשט.
	בב"ר שלפנינו יש רק פי' א', למה אין רש"י מציין לגמ' שבועות ששם לכה"ד יש ב' פירושים?	